

คำวินิจฉัยของ นายประเสริฐ นาสกุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒/๒๕๕๓

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
(นายรังสรรค์ ต่อสุวรรณ - ผู้ร้อง)

กระทรวงยุติธรรมมีคำร้องเป็นหนังสือที่ ยธ ๐๒๐๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๒ และที่ ยธ ๐๒๐๑/๑๑๕๐ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า ศาลอาญาขอให้กระทรวงยุติธรรมส่งคำร้องของ นายรังสรรค์ ต่อสุวรรณ โจทก์ และนายรัชชชัย ชำนาญหล่อ กับพวกรวม ๘ คน จำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำ ที่ ๗๑๐๕/๒๕๕๐ ให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ โดยอ้างว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ป.วิ.อาญา) มาตรา ๑๒๐ เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และศาลจะใช้บทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวประกอบกับ ป.วิ.อาญา มาตราอื่นบังคับในชั้นไต่สวนมูลฟ้องแก่คดีที่ผู้ร้องถูกฟ้อง เป็นจำเลยในคดีอาญาของศาลอาญากรุงเทพใต้ หมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญในส่วนนี้

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

๑. เดิม/พนักงานอัยการ กองคดีอาญากรุงเทพใต้ (กอง ๑) สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นายรังสรรค์ ต่อสุวรรณ ผู้ร้อง กับพวกรวม ๔ คน เป็นจำเลยต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ ในคดี อาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ฐานร่วมกันก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำ โดยการ ใช้ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริมด้วยประการใดให้มาผู้อื่น และคดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณา ของศาลอาญากรุงเทพใต้ ต่อมาผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลอาญาส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๒๐ เป็น บทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และศาลจะใช้ ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๒๐ ประกอบกับมาตราอื่นบังคับแก่คดีนี้ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง และยังไม่มีการวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับ ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๒๐

๒. ต่อมาผู้ร้อง/นายรังสรรค์ ต่อสุวรรณ เป็นโจทก์ ฟ้องนายรัชชชัย ชำนาญหล่อ กับคณะ รวม ๘ คน เป็นจำเลยต่อศาลอาญา ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๗๑๐๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๐ ฐานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ฟ้องเท็จ และแก่งัดฟ้อง โดยผู้ร้องเห็นว่า

ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๒๐ เป็นบทกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และศาลจะใช้ ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๒๐ ประกอบกับกฎหมายอื่นบังคับแก่คดีที่ผู้ร้องถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญาของศาลอาญา กรุงเทพฯ ได้ หมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว ศาลอาญานัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เวลา ๐๕.๐๐ น. ครั้นถึงวันนัดศาลอาญาไม่สามารถอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งได้เนื่องจากผู้ร้องยื่น คำร้องขอให้ศาลอาญาส่งสำนวนพร้อมทั้งความเห็นของโจทก์ ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ อีก

๓. ผู้คัดค้าน/นายรัชชัย ชำนาญหล่อ กับพวกรวม ๘ คน ซึ่งถูกฟ้องเป็นจำเลย ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๗๑๐๕/๒๕๔๐ ของศาลอาญาคัดค้านว่า

๓.๑ คำร้องของผู้ร้องเป็นการกล่าวถึงการกระทำของพนักงานอัยการ กองคดีอาญากรุงเทพใต้ (กอง ๑) ทั้งสิ้น มิได้เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้าน และมีได้เกี่ยวข้องกับคดีหมายเลขดำที่ ๗๑๐๕/๒๕๔๐ ของศาลอาญาแต่ประการใด กรณีจึงไม่ต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๓.๒ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ทั้งหมดที่ผู้ร้องได้อ้างในคำร้องว่า การกระทำต่างๆ ของ พนักงานสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย การสอบสวนไม่ปฏิบัติไปตามกฎหมาย พยานหลักฐานได้มา โดยมีชอบด้วยกฎหมาย การสอบสวนไม่ปฏิบัติไปตามกฎหมาย พยานหลักฐานได้มาโดยมิชอบด้วย กฎหมายนั้น เป็นเพียงข้อกล่าวอ้างและข้อต่อสู้ว่า มิได้กระทำความผิดตามที่พนักงานอัยการ กองคดีอาญา กรุงเทพฯ (กอง ๑) สำนักงานอัยการสูงสุด ฟ้องผู้ร้องในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ ที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ยังไม่ยุติ เพราะคดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา สืบพยานโจทก์ หากผู้ร้องเห็นว่า การกระทำต่างๆ ของเจ้าพนักงานดังกล่าวได้อาศัยอำนาจของกฎหมาย มาตราที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญเป็นเหตุให้ผู้ร้องต้องถูกฟ้องเป็นจำเลยแล้ว ผู้ร้องชอบที่จะยื่นคำร้อง ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ ที่ศาลอาญากรุงเทพใต้เพื่อให้ดำเนินการได้ มิใช่ยื่นคำร้อง ในคดีของศาลอาญาหมายเลขดำที่ ๗๑๐๕/๒๕๔๐ ที่ผู้ร้องเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้คัดค้าน

๓.๓ การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องให้ศาลอาญาซึ่งเป็นศาลที่กำลังพิจารณาและพิพากษาหรือมีคำสั่ง ในคดีที่ผู้คัดค้านถูกฟ้อง เพื่อให้ส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกฎหมายมาตราดังกล่าว ทั้งๆ ที่ผู้ร้องใช้สิทธิกระทำการดังกล่าวในคดีอาญาที่ผู้ร้องถูกฟ้องเป็นจำเลยในศาลอาญากรุงเทพใต้แล้ว การยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเรื่องที่ซ้ำซ้อนกันดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นการประวิงการพิจารณาคดี ของศาลอาญาให้ล่าช้า ผู้คัดค้านในฐานะผู้ถูกฟ้องจึงไม่ได้รับการพิจารณาคดีด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรมจากศาลอาญา เนื่องจากศาลอาญาต้องรอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ การกระทำดังกล่าวของผู้ร้องจึงเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑

โดยที่ข้อเท็จจริงที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับไว้มีเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องนี้ได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องแสวงหา
พยานหลักฐานอื่นได้อีก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๒. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๕) และมาตรา ๑๒๐

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาคำร้องนี้หรือไม่

คำวินิจฉัย

เนื่องจากผู้ร้องรายนี้ คือ โจทก์ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๗๑๐๕/๒๕๕๐ ของศาลอาญา
ยื่นคำร้องขอให้ศาลอาญาส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า ประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีที่ผู้ร้องถูกฟ้อง
เป็นจำเลยที่ ๔ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ ของศาลอาญากรุงเทพใต้ ที่ผู้ร้องขอให้
ศาลอาญากรุงเทพใต้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งนอกจากเป็น
คำร้องที่ซ้ำซ้อนกันแล้ว ผู้ร้องเป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ และศาลรัฐธรรมนูญ
ได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๒๐ คือ บทบัญญัติที่ศาลอาญากรุงเทพใต้จะใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้องในคดีอาญาหมายเลขดำ
ที่ ๕๕๐/๒๕๓๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาคำร้องของผู้ร้องอีก
เพราะเป็นเรื่องเดียวกัน

โดยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายประเสริฐ นาสกุล
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ